

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A járványos megbetegedések száma nem több mint más években*

Forrás:

Az Újság

Bp.
(Hely)

1921. *XII* / 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614.5

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

A járványos megbetegedések száma nem több mint más években.

Szabó Sándor dr. tiszti főorvos nyilatkozik a járványokról és a védekezés módjairól. — A kórházakban csak akkor lesz rend, ha az apácák visszatérnek,

Tél elején állunk s a hirtelen időváltozás következtében ilyenkor majd minden második ember meg van hülve. Igen sokan panaszkodnak nátháról, influenzáról, sőt egyik-másik eset olyan súlyos, hogy két-három napra ágyba kényszeríti a beteget.

Ebben az időszakban szoktak különben is »hódtani« a járványos betegségeket: a vörheny, kanyaró és a hasonlóak, amelyek a gyermekeket rámitgetik. Tudni akarjuk, hogy milyen mérvűek az idén a járványos betegségek s ezért Szabó Sándor dr. tiszti főorvoshoz fordultunk, a ki *Az Újság* munkatársát a következőkben informálta:

— Késő ősszel, illetve tél idején mindig sok a hurutos megbetegedés: nátha, hörghurut és gyermekeknél a tüdőgyulladás. Ezeknek a betegségeknek most van itt a szezonja, de az idén sem fordult elő több eset, mint más években. Ahhoz képest, a mennyire közegészségügyi és magánegészségügyi szempontból hátrányosan fejlődtek ki a körülmények, a helyzettel még meg lehetünk elégedve.

— A hasi hogymáz rendes mértékére szállott alá s tulajdonképpen csaknem egyedül a behurcolt esetek szerepelnek. A vörheny, a mely nagyobb számmal jelentkezett a múlt hónapban és október végén szintén lényegesen csökkent. Két körülmény azonban megnövekedte a vörheny elleni küzdelmet. Az egyik, hogy vidékről igen sokat huzóznak be, a másik az, hogy a kór lefolyása a legtöbbször igen enyhe és tünetei is alig vannak.

— Gyakran előfordul ugyanis, hogy gyermekek torokfájásról panaszkodnak. Egy napon át fáj, másnap jobban van, sőt harmadnap már kijár és csak két hét múlva veszik észre, hogy vagy a bőre hámlik, vagy a füle folyik, vagy a vizkórság tünetei mutatkoznak rajta. Ekkor természetesen sietve mennek orvosi segítségért és csak ilyenkor derül ki, hogy vörhenyről van szó.

— Ennek dacára azonban a járványos megbetegedések száma apad és azt hiszem, hogy a karácsonyi szünet alatt egészen le fog szállni. A

hatóság a maga részéről mindent megtesz a baj megszüntetésére. Azonban itt a közönségnek is vannak kötelességei. Ilyen, ha egy gyermek lázas, torokfáj, hányás fogja el, vagy ha kiütések mutatkoznak rajta, egyszóval, rosszul van, azonnal meg kell vizsgáltatni orvossal.

— A kinek nem áll módjában, hogy orvost és patikát fizessen, az a kerületi orvos útján ingyen láthatja el betegét, természetesen igazolt szegénység esetében. Ekként a baj kezdetén megtehetőek ugy a beteg, mint a köz szempontjából szükséges intézkedések.

— A védekezést illetően a legfontosabbak: *Tartsák a gyermekeket tisztán, öltöztessék melegen, táplálják jól, — már a mennyire lehet — hogy ellenállóképességük a fertőző bántalmakkal szemben nagy legyen. Igen fontos még a lakás tisztántartása és az, hogy lehetőleg ne legyen zsúfolt.*

— Egyéb fertőző bántalmakra vonatkozóan örömmel állapíthatom meg, hogy nemcsak nem haladtak túl, de nem is igen érik el azt a normális számot, a melyet máskor ilyen években mutatni szoktak.

Itt kérdést intéztünk Szabó tiszti főorvoshoz a kórházakban uralkodó állapotok iránt, mire a következő feleletet kaptuk:

— A fertőző betegek számára szolgáló kórházaink befogadóképessége ezidőszert elégséges. A főváros ma abban a helyzetben van, hogy — a minnek sürgős szükségére már többször reamutattam — a kórházakat a szükséges fehéreművel el tudja látni. A kórházak teljes rendje azonban, azt hiszem, csak akkor lesz elérhető, ha az apácákat vissza tudjuk hozni. Ez a fővárosnak anyagi szempontból is érdeke, mert eltartásuk kevesebbe kerül, mint a mai ápolószemélyzeté. Ezenkívül a tapasztalati igazság is az, hogy a kizárólag hivatásuknak élő önfeláldozó apácák betegápolása sokkal kielégítőbb általában, mint a polgári ápolószemélyzeté.

torna szük nyilásán az egész hulla be nem fért volna. A kereskedelmi minisztérium egy hivatalnokja elmondotta a rendőrségen, hogy október 29-én látta, hogy a három Kovács-testvér egy ember társaságában, a kit a felmutatott fénykép alapján mint Reismannt ismert fel, a Diana-ut 16. számú villába tért be. Néhány nappal ezelőtt Nyugat-Magyarországból érkezett meg egy volt katonatiszt, a ki már egy évvel ezelőtt gyanuba fogta a Kovács-testvéreket, hogy ők a Reismann gyilkosai. A Kovács-testvérek találkoztak vele egy nyugatmagyarországi községben, bizonyos ürüggyel elfogták, súlyos vádakkal illették. A három testvér a czellája elé állt és kárörvendve kiáltottak oda neki:

— *Tudd meg, hogy mi tényleg Reismann gyilkosai vagyunk, de te, a kit a mi vádjaink alapján feltétlenül halálra fognak ítélni, nem fogsz ellenünk vallani.*

Az illető egy esendőtiszt segítségével mégis kimenekült, az ellene emelt vádak alapján Szombathelyre került, a hol tisztázta magát és a főbbheti vizsgálati fogság után kiszabadult, Budapestre jött és sietett a rendőrségre, hogy a Kovács-testvérek ellen vallomását megtgye. Szembesítették is őt a gyilkossággal vádolt három testvérrrel. Fentartotta vádjait, de a gyanúsítottak tagadták, hogy valaha is olyan nyilatkozatot tettek volna, mintha ők volnának Reismann gyilkosai.

De nemcsak a Kovács-testvéreket gyanúsítják, hanem barátjukat, dósai Molnárt is, a kit a rendőrség köröz és a kiről bizonyítékok vannak, hogy abban az időben, mikor a rendőrség a Kovács-testvéreket kereste, azokat a lakásán elbujtatta, áruhát szerzett számukra és később vidékre szöktette őket. A három Kovács-testvér, mint ismeretes, a vizsgálóbíró végzése ellen, a ki lefartóztatásukat rendelte el, a vádtanácshoz felfolyamodást jelentett be. A vádtanács Bán József dr. bíró előadása után helybenhagyta a vizsgálóbíró döntését, úgy hogy a három testvér továbbra is fogva marad.